

φόρους τὴν διάμετρον, ἀρμοδίας νὰ δέχωνται τοὺς ποικιλοειδῆς τὸ μέγεθος μαργαρίτας. Τὸ τρυπάνιον των εἶναι ἀπλῶς μία κοπή, ὅξεια βελόνη, ἐμπηγμένη εἰς ξυλάριον, κυκλοειδὲς εἰς τὴν κορυφήν, καὶ κινούμενον ὑπὸ τόξου ὁμοίου μ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ ὥρολογοποιοί. "Ἐχουν δὲ τὴν δεξιάν χεῖρα μεταξύ τοῦ τόξου καὶ τοῦ μαργαρίτου, καὶ κινοῦν τὸ τόξον μὲ τὴν ἀριστεράν. Καθήμενοι χαμαὶ διπλόποδες, κρατοῦν τὸν κορμὸν τοῦ ξύλου ἀναμέσον τῶν γονάτων, καὶ ἐφαρμοζόντες τὴν τρυπάνην κατὰ κάθετον εἰς τὸν μαργαρίτην, διατρυποῦν αὐτὸν μὲ παράδοξον ταχύτητα καὶ ὀρθότητα.

Εἰς ὀλίγους τόπους ὑπάρχει τόση ζωηρότης καὶ ἐνέργεια, ὅση εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ταπροβάνης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀλείψιας. "Οχι μόνον ἀγοράζονται καὶ πωλοῦνται αὐτοῦ τὰ ὀστρεῖδια ἢ οἱ καθαρισμένοι μαργαρίται, ἀλλὰ καὶ τόσα πλήθη, ἀπὸ τόσους διαφόρους τόπους συρρέοντα, ἐλκύει παντὸς εἶδους πραγματευτῆς, ὥστε καταντᾶ μία γενικωτάτη πανήγυρις. Αἱ πολυάριθμοι καλύβαι δὲν συγκροτοῦν παρὰ μίαν ἀδιάσπαστον σειρὰν ἐργαστηρίων, ὅπως ἐπικρατεῖ ἢ μεγαλητέρα δραστηριότης. Ἄλλὰ, μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἀλείψιας, ἀναχωροῦν καὶ ἐντόπιοι καὶ ξένοι, αἱ καλύβαι χαλῶνται, ἀνθρώπου κατοικία δὲν φαίνεται εἰς διάστημα πολλῶν μιλίων, ἢ μοναξία πανέρημος κυριεῦει μέχρι τοῦ ἐφεξῆς ἔτους.

Ο ΜΕΓΑΣ ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ, ΚΑΙ Ο ΤΠΗΡΕΤΗΣ
ΑΥΤΟΥ.

Ο ΜΕΓΑΣ Φριδερίκος, βασιλεὺς τῆς Προυσίας, χρειασθεὶς μίαν τῶν ἡμερῶν κάπι, ἐνῶ εὐρίσκετο εἰς τὸν κοιτῶνά του μόνος, ἐσήμανε τὸ κωδωνιον διὰ νὰ ἔλθῃ κανεὶς μέσα· ἀλλ' ἐπειδὴ ψυχὴ δὲν ἐφαίνετο, ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ οἴκηματος, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ δοῦλος αὐτοῦ συνήθως διέτριβε, καὶ τὸν ἤυρε κοιμώμενον. "Ἐμελλε δὲ νὰ τὸν ἐξυπνίσῃ, ὅτε ἶδε τὸ ἄκρον γραμματίου τινὸς, κρεμάμενον ἔξω ἀπὸ τὴν ἀργυροθήκην τοῦ φορέματός του.

Περίεργος νὰ μάθῃ τὰ διαλαμβανόμενα, ἐπῆρεν αὐτὸ, καὶ τὸ ἀνέγνωσεν· ἦτο δ' ἐπιστολὴ ἀπὸ τὴν μητέρα του, πλήρης εὐχαριστιῶν καὶ εὐχῶν πρὸς τὸν καλὸν υἱὸν, ὁ ὁποῖος τὴν εἶχε στείλειν μέρος ἀπὸ τὸν μισθὸν αὐτοῦ, νὰ τὴν συνδράμῃ εἰς τὴν στενοχωρίαν της.

Ὁ βασιλεὺς ὑπῆγεν ελαφρὰ ελαφρὰ εἰς τὸ ταμεῖόν του, ἐπῆρε πουργακίον τι γεμάτον ἀπὸ φλωρία, καὶ τὸ ἐκύλισε, μετὰ τῆς ἐπιστολῆς, εἰς τὴν ἀργυροθήκην τοῦ ὑπηρετοῦ. Ἐπιστρέψας τότε εἰς τὸν κοιτῶνα, ἐσήμανε τόσον βίαια, ὥστε ὁ ὑπηρετῆς ἐξύπνησεν, ἤνοιξε τὴν θύραν, καὶ ἐμβῆκε. "Καλὰ ἐκοιμήθης!" εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

Ὁ ὑπηρετῆς ἔκαμεν ἀπολογίαν τινὰ· τυχὸν δὲ, εἰς τὴν σύγχυσιν αὐτοῦ, νὰ βάλῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν ἀργυροθήκην, ἐπίασε μὲ ἐκπληξιν τὰ φλωρία. Τὰ ἔβαλεν ἔξω, ἐχλωμίασε, καὶ, κυττάζων τὸν βασιλέα, ἤρχισε τὰ κλάματα, χωρὶς νὰ ἐμπορῇ νὰ εἶπῃ λόγον.

"Τί ἔχεις;" εἶπεν ὁ βασιλεὺς· "τί σὲ ταράττει;" "Α! αὐθέντα," ἀπεκρίθη ὁ νέος, "κάποιος ἠθέλησε νὰ μὲ ἀφανίσῃ. Ἐπορῶ πῶς εὐρέθῃ τὸ ἀργύριον τοῦτο ἐπάνω μου." "Φίλε μου," εἶπεν ὁ Φριδερίκος, "ὁ Θεὸς πολλάκις μᾶς στέλλει καλὸν εἰς τὸν ὕπνον μας· πέμψε τὸ ἀργύριον εἰς τὴν μητέρα σου, χαιρέτισέ τὴν ἐκ μέρους μῆ, καὶ ἄς μὲνῃ βεβαία ὅτι θέλω φροντίσειν καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν της καὶ δι' ἐσέ."

ΦΤΣΙΚΗ.

ΔΙΑ νὰ καταλάβωμεν τοῦλάχιστον τοὺς διαφόρους τρόπους, τοὺς ὁποῖους μεταχειρίζονται αἱ τέχναι, πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ γνωρίζωμεν τὴν φυσικὴν καὶ χημικὴν. Ἔργον δὲ τῆς φυσικῆς εἶναι μάλιστα τὸ νὰ ἐξετάσῃ τὰς ιδιότητας τῶν σωμάτων, τοὺς ἐξ αὐτῶν ποριζομένους νόμους, καὶ τὰ διάφορα τῆς φύσεως φαινόμενα.

Ἰδιότητας τῶν σωμάτων οὐσιώδεις γνωρίζομεν μάλιστα τὴν ἔκτασιν αὐτῶν καὶ τὸ ἀδιαχώρητον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν κίνησιν καὶ τὴν βαρῦτητα, τὰς ὁποίας ἔχει βάσιν ἢ μηχανικὴ. Λέγεται δὲ αὕτη ἢ ἐπιστήμη ἰδιαιτέρως ὑδραυλικὴ, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ κινήσεως τῶν ὑγρῶν, στατικὴ δὲ, ὅταν θεωρῇ τὰ σώματα εἰς ἰσοσταθμίαν, δυναμικὴ δὲ, ὅταν αὐτὰ κινῶνται. Τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα μέρη λέγονται ὑδροστατικὴ καὶ ὑδροδυναμικὴ, ὅταν γίνεται λόγος περὶ ὑγρῶν.

Ἡ κίνησις τῶν πλανητῶν εἰς τὸ ἄπειρον διάστημα τοῦ παντὸς, ἴσως δὲ ἔδλων τῶν ἀστέρων, προέρχεται ἀπὸ τὴν βαρῦτητα. Ὁ Νεῦτων πρῶτος ἀνεκάλυψε τὴν συνολικὴν τῶν οὐρανίων σωμάτων, ὁ δὲ Λαπλὰς ἐξέτεινε πολὺ κατὰ τοῦτο τὰς ιδέας του.

"Ολαὶ αἱ οὐσίαι διαίροῦνται εἰς βαρεῖας καὶ ἀβαρεῖς.

Ἐκ τῶν πρώτων ὁ ἀήρ, λεγόμενος ἄνεμος ὅταν κινῆται μὲ βίαν, ὡς ἐλαστικὸν καὶ βαρὺ φευστόν, περικυκλοῖ ὅλην τὴν γῆν· καὶ φορτωμένος ποτὲ μὲν πολλοὺς, ποτὲ δὲ ὀλίγους ἀτμῆς, γίνεται ἀναλόγως ελαφρότερος, ἢ βαρύτερος, τὸ ὁποῖον τοῦτο βλέπομεν διὰ τοῦ λεγομένου βαρομέτρου.

Ὁ ἀήρ μεταφέρει τοὺς ἤχους ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ ἡ περὶ τούτων θεωρία λέγεται ἀκουστικὴ.

Ἄβαρεῖς εἶναι ἡ θερμότης, τὸ φῶς, τὸ ἠλε-